

La science pour tous

چاپ پاریس

باقم آقای رضا جرجانی

علم جغرافیای دانشکده ادبیات تبریز

اکتشافات قطبی

شرح مسافت و نتایج تحقیقات برد Byrd سیاح و کاشف معروف
آمریکائی در قطب جنوب

دریا داری ممالک متحده امریکای شمالی با توجه باهمیت سوق الجیشی قطب جنوب بمنظور دفاع قاره آمریکا چند دسته از علماء و سران سپاه خودرا در سال ۱۹۴۶ برای تحقیقات و تجسسات نظامی و علمی بدان سمت گشیل داشت (در اول ماه مارس ۱۹۴۶ هیئت اعزامی فریبیت Frobisite روایه آبهای شمال کانادا گردید و در تابستان همان سال ناو نرتون سوند Norton Sound به راهی چند کشتی بین شکن سواحل غربی شبه جزیره گروالندرا پیمود). این دو اقدام بمنزله اولین قدم دولت امریکا در راه قطب شمال برای احتراز یعنی های نظامی و سیاسی بشمار می رود ولی دریاداری امریکا برای احتراز از اعترافات سایر دول در صدد جستجوی سرزمین دیگری برآمد که در آنجا بتواند بدون ایجاد بتواند بدون ایجاد مشکلات سیاسی یعنی مللی بتجربیات و تحقیقات خود با خیال آسوده ادامه دهد لذا از اعزام هیئت های علمی و نظامی بقطب شمال منصرف گردید و برای این کار اراضی وسیع غیر مسکون قطب جنوب را که دول معظم اروپا کمتر متوجه آن بودند انتخاب نمود. مغذلک چند دولت براین عمل دریاداری امریکا اعتراض کردند ولی چون ممالک متحده امریکای شمالی اراضی قطب جنوب را بمنزله اراضی مسوانی میدانست که احیاء آنها برای هر کس بدون مانع و رادع است لذا وقوعی

باعتراضات آنان نگذارده و مقدمات مسافرت هیئت را که در سال ۱۹۴۶ بقطب جنوب اعزام گردید فراهم نمود) نظیر این هیئت که آنرا به انگلیسی High Lump (پرش ارتفاع) نام نهادند در تاریخ اکتشافات قطبی ثبت نشده است . فرماندهی این گروه به ریشارد برد Richard Byrd دریا - سالار امریکائی واگذار گردید سیاح نامبرده قبل از مسافرت اخیر خود سه بار دیگر ریاست هیئت‌های اعزامی قطبی را بعده گرفته بود که آخرین بار آن در سال ۱۹۳۹ میباشد او لین منظور دریا داری امریکا این بود که از شرایط لازم برای نبرد در هوای فوق العاده سرد اطلاع حاصل کند و در عین حال از استقامت ساز و برگ و وسائل حمل و نقل نظامی از قبیل هوایپما و زیردریائی و مواد غذائی و لباس افراد در آب و هوای قطبی آزمایشی بعمل آورد و از طرف دیگر میخواست تمام افراد این هیئت را با برف و بخ بندان شدید قطب آشنا سازد تا بتوانند یک پایگاه نظامی مناسب با آب و هوای این ناحیه در آنجا برقرار نمایند . هیئت اعزامی برد علاوه بر این هدف نظامی یک منظور دیگر داشت و آن عبارت بود از جمع آوری اطلاعاتی در باب مسائل جغرافیائی و اقليم‌شناسی و وضع میاه و ساختمان معرفة الارضی قطب جنوب . ولی تحقیقات در اطراف این موضوعها به هیئت دیگری بریاست یک نفر سروان احتیاط بنام رن Ronne واگذار گردند (و قرارشده که این هیئت در تاریخ پانزدهم ژانویه ۱۹۴۷ با یک کشتی بخششکن بسمت قطب جنوب رهسپار شود و مدت چهارده ماه در منطقه مار گریت بی Marguerite Bay توقف کرده و به تفحصات علمی مشغول گردد) دولت امریکا وسائل این مسافرت را باشکوه فوق العاده تهیه کرد . سیزده کشتی با چهار هزار ملوان تحت فرماندهی ریشارد برد قرارداد .

مجموع این قوای بحری به سه دسته تقسیم شدند و انجام امر خاصی به سه یک از آنها محول گردید . این دروغه از یک دسته اصلی و دو دسته فرعی تشکیل

آمریکا کی جزوی
جزیرہ نما ۷۷

شده بود اینطور تصمیم گرفتند که دسته اصلی در اراضی قطبی پیاده شود و از دو دسته دیگر طلایایه یک دسته بسمت مشرق و دسته دیگر بجانب مغرب در آبهای قطبی طی طریق نموده و اطلاعاتی در باب مسائل مربوط به هوا پیمائی و جفرافیا و اقلیم شناسی بدست آورد وسائل کارهای دیگر از دو دسته اخیر عبارت بود از یک کشتی هواپیما بر حامل شش هواپیمای دریانشین دو موتوره Hydravion هر کدام بظرفیت ۲۵ تن باقدرت لازم برای پنجهزار کیلو متر پرواز و سه هواپیمای عمود پرواز (Hélicoptère) و سه هواپیمای کمکی بالاسکی برای فرود آمدن و برخاستن در برههای قطب و یک کشتی نفت کش و یک کشتی جنگی بظرفیت ۲۴۰۰ تن

دسته طلایه شرق از نرفلک Norfolk در ایالت ویرجینی Virginie بسمت جزیره پیراول Pierre Premier حرکت کرد و دسته طلایه غرب از سان دیگو San Diego در کالیفرنی راه گفتاد و پس از رسیدن بجزایر بالی Balleny هواپیمای دریانشین خود را بجانب ارض ویکتوریا که قطب مقناطیس جنوب در آن ناحیه واقع است اعلام داشت و مشغول اکتشافات در مغرب قطب جنوب گردید (انجام ماموریت مهمتری که مقصود اصلی دریاداری امریکا بود بدسته مرکزی واگذار شد). این دسته میباشد از نرفلک حرکت کند و پس از رسیدن بجزیره اسکت Scott در آخر ماه دسامبر در دریای روس Ross دنبال کشتهای بخشکن راهی باز کرده و در این ناحیه روی صفة وسیعی از بیخ سیصد نفر از اعضاء هیئت را پیاده کند تا آنان بتوانند در جوار محلی که در سال ۱۹۳۹ ریشارد برد در آنجا اقامت کرده و امریکای کوچک نام داشت یک پایگاه هوائی ایجاد نمایند و تصمیم داشتند که شش هواپیمای douglas (دو گلاس) را که از ناو هواپیما بر موسوم به فیلیپینی زه philippine sea پرواز خواهند کرد در این پایگاه هوائی مستقر سازند. در تاریخ دوم ژانویه ۱۹۴۷ ناو هواپیما بر فیلیپین زه philippine sea بظرفیت ۲۷ هزار تن از نرفلک

حرکت گرد و در آخر همان ماه پدهای دریایی رس: ۵۵ رسد هشت مرکزی پاوسائل ذیل مجهز شده بود یک کشتی دوهزار تنی مخصوص حمل و نقل پسک کشتی مخصوص فرماده - دو کشتی با بری کوچک - یک زیردریایی - دو کشتی یخ‌شکن هر یک بظرفیت پنجهزار تن و دو صندوقه برای بلند شدن هواپیماهای عمودپرواز - شش طیاره حمل و نقل از نوع dokota شش هواپیمای عمود پرواز شش هواپیمای بزرگ دریانشین - دو دستگاه وسیله حمل و نقل برای حرکت در آب و درخشکی - دو هواپیمای دریانشین بامخزن هوا و یک هواپیمای اسکی دار مامور ارتباط طیاره‌های دو کلاس که دارای دوزوج چرخهای قابل اختفاء و اسکی بودند میباشند از دریای فیلیپین بوسیله موشکهای یدکی بنا یاتو ۷۰۰ که در زیر بال آنها قرار داده شد، بود پرواز کنند. این هواپیماها با دستگاه مخصوص برای گرم کردن موتور و محل سرنشینان آن مجهز شده و مغازن یدکی بنزین نیز برای آنها تعبیه گردیده بود و بدین ترتیب میتوانستند مدت ده ساعت متعددی در آسمان پرواز کنند. و باضافه یک دستگاه الکترونی در این طیاره‌ها نصب شده بود که بوسیله آن چگونگی ساختمان معرفت‌الارضی طبقات خاک را زیر توده‌های یخ تعیین مینمودند. و یک دوربین عکاسی در اختیار داشتند که در آن واحد سه عکس بر میدارد یکی عمودی و دو تای دیگر از دو جهت مختلف (هواپیماهای دریانشین عیناً دارای همان تجهیزات بودند و اگر این هواپیماها در موقع فرود آمدن دسترسی با آب دریا پیدا نمیکردند ناچار بودند از اسکی‌های خود استفاده نموده و روی برف بنشینند سرنشینان آن باندازه کافی مواد غذائی و وسائل زندگانی در اختیار داشتند تا اگر حادثه‌ای رخ دهد بتوانند حد اکثر مدت دوماه زیر چادرهای سفری زندگانی کنند و بوسیله دستگاه رادار کوچکی طیاره‌های عمودپرواز را از موضع خود باخبر سازند.)

محمولات به کشتی دیگر عبارت بود از وسایل زندگانی و غذای پخته شده و خشک کرده و ماده مخصوصی با اسم پرمیکان Permican جهت تقدیم در نواحی قطبی و نه خانه کوچک و چندین چادر و قطعات چوب و دو عدد ماشین هرفروض و چند سورتمه و عده زیادی سکلا برادر برای کشیدن سورتمه ها وسائل تفریج واوازم زندگانی اعضاء هیئت برای مدت پنج ماه تهیه شده بود — در زیر دربائی Sennet متخصصین غیر نظامی مامور بودند میزان شوری آب و درجه حرارت آنرا تعیین نموده و مشاهده زندگانی و ثبت آمار حیوانات فرهیانی طبقات مختلف آب مشغول شوند. عدهای غواص نیز ماموریت داشتند تا در صورت لزوم سدیخ معروف به سدرس را بامداد قابل انفجار منهدم سازند. سیصد نفر متخصص نظامی و غیر نظامی بین کارکنان وزارت تغذیه و مؤسسات مختلف مثل آرتش و بحریه و اداره میاه شناسی نقشه برداری و اقلیم شناسی برای شرکت در این هیئت انتخاب گردیدند.

دسته مرکزی در تاریخ دوم دسامبر ۱۹۴۶ از نرفلک حرکت کرده و پس از عبور از تنگه پاناما سواحل امریکای جنوبی را به مراغی واحدهای دسته طلایه مشرقی پیموده و در ۳۱ دسامبر مقابل دریای رس رسید و در نظر داشت که در امتداد ساحل از محل معروف به *crique de la Découverte* تاخیلچ بالن صدمیل طی طریق کند و در آنجا عدهای را که موظف باختن پایگاهی در امریکای کوچک بوده‌اند پیاده نماید ولی عبور از سد بزرگ پیغ اطراف دریای رس دشوار بود زیرا دسته مرکزی بعلت خطرات احتمالی کوههای متحرک پیغ و طوفان و برف و جریانهای شدید آب در مدت یازده روز توانست بیش از ۱۵۰ میل راه را به پیماید. در تاریخ نوزدهم ژانویه ۱۹۴۷ زیردریائی Sennet اجباراً دسته کشتی هارا ترک نمود سرنشینان آن دنبال کشتی پیغ شکن مطالعات خود را در قسمت اوقيانوس شناسی در آبهای قطبی تعقیب نموده و روز اول فوریه همان بهال بامریکا باز گشتهند.

و واحد دیگر از کشتی‌های هیئت اعزامی بازحمات زیاد راه را باگردان و به سدیغ دریای رس رسیدند. در هندهم ژانویه چند نفر از مأمورین کشتی نرت وند North Wind در قطعه خاکی که برد در ۱۹۴۱ در آنجا اقامت کرده بود پیاده شده و ساختمان‌های موقت اورا دست نخورده باقیماند کشتی‌های بار بری در خلیج بالن که عرض آن برای فشار یخچالها از یک میل به ۴۰۰ متر رسیده بود لشکر انداختند پس از آنها کشتی باری یانسی Yancey داخل خلیج گردیده و محولات خود را پیاده کرده و وسائل اردوزنی و یک یخچال برای نگاهداری آذوقه که با المعات یخ ساخته شده بود و یک دستکاه تلگراف بی‌سیم در چهار کیلومتری محل اقامت هیئتی که در سال ۱۹۴۱ بدانجا رسیده بود نصب کردند در تاریخ ۲۷ ژانویه یک کوه متحرك یخ بطول دویست متر داخل خلیج بالن شده و برای احتراز برخورد با آن سه فروند از کشتی‌های امیرالبحر کروزن لشکر گاه را ترک کرده و هفتاد نفر از همراهان مشارکیه بازاد و توشه کافی در روی سدیغ پیاده شدند یکی نیز از کشتی‌های باری کروزن در تاریخ ۲۳ فوریه برای ملاقات ناو هواییا بر فیلیپین زده حامل برد به نقطه‌ای که در شصده میلی عرض شمالی واقع شده بود رهسپار گردید - در حالیکه دسته مرکزی از کشتی‌های یخ‌شکن خود دور مانده و در دریای دس باطوفان شدید برف مبارزه میکرد ویم آن میرفت که برایر پائین آمدن درجه حرارت از قطعات بر رک یخ محصور شود امیرالبحر بر دروز ۲۹ ژانویه از روی ناو هواییا بر فیلیپین زده با شش هواییای Dakota پرواز نموده و در تاریخ دوم فوریه هر چهار کشتی باری کروزن از آرامش موقتی هوای استفاده کرده و مجدد اوارد خلیج بالن شدند ولی دوباره طوفان برف شروع شده و چون دریاسالار دروزن یم آنرا داشت نه قطعات بزرک یخی که در شمال امریکای کوچک بحر کت در آمده بود دوباره بهم متصل شود و راه آنانرا مسدود ساخته و مانع بازگشت هیئت اعزامی بدربایی آزاد گردد لذا در تاریخ هشتم فوریه دستورداد پایگاه

راتخیله گند و مقرر شد که هر د با ۱۹۷ نفر از ملوانان و همراهانش مدت سه هفته در آن محل بماند.

در این هنگام دسته مرکزی راه خودرا تا جزیره اسکت scott باز کرده و در این محل توقف نمود تا دسته از مأمورین که پایخ شکن‌ها را گرفت می‌کرد آنان بر سرده.

بالاخره پس از زحمات زیاد و تعادف با انقلابات شدید جوی مثل طوفانهای سه ملین برف و تاریک شدن هوا و بادهای که بسرعت ۶۵ کیلومتر در ساعت می‌وزید دسته مرکزی توانست ۲۰۰ میل راه بین خلیج بالن و جزیره اسکت طی کند (روز یازدهم فوریه آسیبی به سکان کشته مون المپیوس Mount olympius وارد گردید و این کشته مجبور شد بکمک باد بان بزرگی مدتی هیان کوههای یخ در حین تعمیر حرکت کند — در همین وقت قطعات یخ آسیب دیگری بر کستی باری مریک merrick وار آورده بطوریکه یخشلن north Wind آنرا بدنبال گرفته و بسوی زلاند جدید حرکت کرد ولی در شانزدهم فوریه طوفان شدیدی سیمی که این دو کشته را بهم متصل می‌ساخت پاره کرد و عنان اختیار از دست ملوانان کشته باری تا مدتی رهاشد و صدهات شدید دیگری بر آن وارد آمد تا اینکه دوباره یخ شکن هزبور بر آن دست یافت و هر دو کشته در پیست و سوم فوریه به دوندین رسیدند — کشته یخ شکن پس از تهیه سوخت خود را بدسته مرکزی ملاحق ساخت هوا پیماهای ماوراء اکتشافات در روز ۲۳ فوریه حرکت قطعات بزرگ یخ را در اطراف پایگاه آمریکای کوچک به کروزن اطلاع دادند و چون هر آن ممکن بود که راه ارتباط با صد و هفت نفر ساکن این محل مسدود شود نامبرده با موافقت بر د تصمیم بتخلیه پایگاه گرفت یکی از کشتهای یخ شکن موسوم به برتن ایسلاند Burton Island که عده‌ای از سرنیشان آن در هشتم فوریه آثار هیئت اعزامی اسکت را یافته بود راهی در

امير البحار برد
Byrd.

میان خلیج بالن باز درده و گروهی را که در آنجا متوقف شده بودند با خود بردو تمام اثاث و وسائل دیگر آنها را از قبیل شش هواپیمای داکوتا مجهز باسکی و دو تراکتور و مخازن آذوقه بر جای گذاشت و پس از آن دسته مرکی بسمت ولینکتن Wellington راه افتاد و در تاریخ هفتم مارس با تمام کشتهای همراه خود باستثناء کشته باری یانسی Yancey که قبل از بازیکا هر راجعت کرده بود بمحل دزبور رسید.

بدین ترتیب هیئت اعزامی برد پس از هشت هفته اقامت در آبهای نطب جنوب غلوب سرمهای زمستان بیموقع گردیده و بدون اینکه موفق با نجام مقصودش شود به پایگاه اصلی خود مراجعت کرد با وجود این میتوان گفت مؤسسه‌ی هیئت برد نتایج بسیاری از این مسافرت بدست آوردند . و از هم اکنون میتوان با همیت اطلاعات نظامی و عامی و جغرافیائی که بردمجم آوری کرده است بی برد .

در محله اول عملیات این هیئت نابت کرد که هواپیمایی در نواحی قطبی کاملاً مقدور است و بخصوص از برواز هواپیماهای که از روی ناو هوا- پیما بر بلند شده و بوسیله اسکی روی برف می‌نشستند تیجهٔ مطلوبی کرفته شد و از تجربیاتی که در آمریکای کوچک بعمل آمد علوم گردید که تهیه فرودگاه برای طیاره‌های سنگین ورن در نواحی قطبی کار مشکل نیست و باضافه در یاداری آمریکا چهار هزار نفر از افراد خود را در سرمهای قطب بتمرینات نظامی وادار کرد و مقدار معنابهی از ساز و برق و زاد و توشه را در این آب و هوا در معرض آزمایش قرار داد مثلاً پانزده نفر از افرادی که مأمور تخریب سدیخ بودند مدت ۲۰ دقیقه بالباس مخصوصی که در موقع حمله بژاپن برای افراد نیروی دریائی تهیه شده بود زیریخ شنا کرده بدون اینکه کمترین گزندی بآنان برسد . ولی ادامه عملیات برد بدون تحمیل خسارت صورت نگرفت — در سی ام دسامبر ۱۹۴۶ یکی از هواپیماهای

در یانشین طلایه شرق در حین پرواز گرفتار مه غلیظی شده و با کوهستانی تصادف کرد و از هم متلاشی شد و بعلت انقلاب هوا تامدت دو هفتۀ جستجوی سرنشینان این هوا پیمامیر نگردید تا بالاخره در تاریخ یازدهم ژانویه بقایای آنرا در ارض سورت یافتد از شش نفر سرنشینان فقط سه نفر جان بسلامت برندند و هوا پیمامای عمو در پرواز نیز بدریافتاد ولی وقوع این حوادث ناگوار خالی از فائده نبود زیرا معلوم شد که در صورت بروز سانحه هوائی فرستادن قوای کمکی برای نجات دادن گمشد گان در صحرای منجمد نواحی اطراف قطب مقدور است با وجود انقلابات بی در بی چند هوا پیمامای قوی ۲۷۰ بار در آسمان قطب پر وازنموده و در نتیجه این پرواز هاهیئت اعزامی برد موفق با کشافات جغرافیائی سودمندی گردید هوا پیما های در یانشین دسته طلایه شرق ۹۰۰ میل بسر فراز سواحل والگرین Walgreen (که در سال ۱۹۴۰ برد موفق بکشف آنها شده بود) در کنار دریای روز ولت پرواز کردند در نتیجه عملیات اخیر جهت امتداد رشته جبال که هر از شمال بجنوب در کنار شبه جزیره ای معلوم گردید و در عین حال خلیج وسیعی که گویا متصل بدریای رس میباشد داخل ارض ماری برد Mary byrd کشف شد ارتفاع بکی از قلل جبال که هر ۴۰۰۰ متر تعیین شده و آنرا موقتا بنام کوه اشمۀ مجہول نامیدند موقع جغرافیائی کوه ارتوت سپل Ruth simple که بارتفاع ۵۰۰۰ متر است در روی نقشه ۷۰ میل در جنوب غربی قطعه ای که قبلا تعیین شده بود تصحیح گردید . در مشرق دریای روزولت ساحلی از سنگ بارتفاع ۳۷ متر مشاهده شد که در بعضی از نقاط آن قطعات خاک قهوه ای دنگی دیده میشود کشف دو جزیره و قله کوهی بارتفاع ۱۵۰۰ متر در نزدیکی کوهستان روت سپل بر شماره اکتشافات جدید بیفزود . (در اطراف سد یخ این دریا یعنی از خلیج سولزبرگر Sulz berger تا شبه جزیره پالمر Palmer قطعات یخ وجود ندارد و قابل کشتیرانی است از طرف دیگرس خلبانان طلایه مغرب هزار آکیلو متر در اراضی ویلکس Wilkes که تا

کنون کسی با آنجا نرفته بود پرواز کرده و فلاتی در این ناحیه یافته شد که سطح آن از بخش مستور است و منتهی بیک رشته سواحل سنگی می‌شود در داخل این فلات بر جستگی‌هایی بارتفاع ۲۷۰۰ متر وجود دارد این ارتفاعات نیز از بخش پوشیده شده است) در یازدهم فوریه هوانوردان دسته مغرب در ساحل رن‌ماد *Reine maud* بزمین جدیدی رسیدند که عرض آن ۳۶ میل است و عده زیادی دریاچه بدون بخش در آن واقع شده و رنک خاکش تیره است و احتمال می‌رود که دارای معادن ذغال سنگ باشد — این محل را واهه بونکر نامیدند در دوم مارس یک واهه وسیعتر با همان خصوصیات در یانصد میلی واهه اول در جواز کوهستان وستفیلد *Vestfjeld* در داخل ساحل اینگرید مشاهده نمودند محتمل است که حرارت سبی آب در این نواحی معلول وجود کوههای آتش فشان باشد در هر حال چون آب در یاچه‌های این منطقه بخش نمی‌بندد لذا میتوان آنها را برای فرودآمدن طیارات دریا نشین و تاسیس پایگاههای هوایی مورد استفاده قرار داد دسته مذبور پس از هفت ساعت پرواز بساحل ارض آدلی *Adelle* رسید که در سال ۱۸۴۰ سیاح دیگری بنام دومون دور و میل *Dumont d'Urville* از آنجا عبور نموده و گمان کرده بود که موفق بکشف خلیجی شده است در صورتی که دسته طلا به غرب آن محل را شبه جزیره‌ای تشخیص داد و خلیج دیگری در ساحل نکس *Knox* مشاهده کرد . بطور کلی هوایی‌ماهی دریانشین هردو دسته ۴۹۰۰ میل در آسمان سواحل دائرة قطب جنوب پرواز نموده و هوایی‌ماهی مخصوص حمل و نقل برد داخل این قاره وسیع شده و از موضع جغرافیائی قطب عبور نموده و در چهاردهم فوریه یک سلسه کوه رسیدند که ارتفاعش ۵۰۰۴ متر است . این سلسه جبال از جنوب کوهستان هرلیک *Horlick* تا جنوب شرقی امریکای کوچک بطول یک‌هزار و دویست متر کشیده شده و تصور می‌رود که دنباله کوههای رن‌ماد است — رنک

سرخ خاک این کوهستان دلیل بر آتش فشانی آن در اعصار گذشته میباشد. عده‌ای از علماء او قیانوس شناس که ذرروی کشی بخشکن نرت ویند تحقیقات میبرداختند موفق با کشفات جالب توجهی شدند. این دسته بوسیله آلات صوتی جدید که مخصوص و تعیین عمق او قیانوس هاست بدنه آتش فشانی برخوردند که عمق آن ۶۲ هزار متر است و در تزدیکی همین محل یک رشته کوه زیر دریائی بارتفاع ۲۰ هزار متر کشف گردند که یکی از قلل آن ۳۵۰ متر از سطح دریا بالا آمده است و یک دهانه آتش فشان زیر دریائی عمیقتری بفاصله چهل کیلومتر از اولی دیده شد تا بر تحقیقات این دسته کف او قیانوس در دریائی رس از رسوبات کوههای بخش مستور بوده وجود این رسوبات دلیل بر آنست که دامنه بچالهای عظیم قطبی در اعصار گذشته تا این نقاط پیش آمده است جزیانهای آب شیرینی در این نقطه مشاهده گردید که از بچالها سرچشمه گرفته و در عمق شصت متر از سطح دریا در دورترین نقاط او قیانوس که بزرگ منتشر میشود.

روی هم رفته میتوان گفت که هیئت اعزامی بر دو جمع آوری اطلاعاتی توفیق یافته است که اهمیت آنها بعد از معلوم خواهد شد ساز و برک این هیئت اعزامی نظامی و علمی نظیر تجهیزانی بود که در جنک اخیر برای نبرد در خشکی و در دریا بکار میرفت و منظور اصلی دولت امریکا این بود که قوای خود را اعم از نفرات وسائل حمل و نقل و ساز برک افراد در آب و هوای قطبی بیازماید و آنانرا برای نبردهای احتمالی در قطب شمال آماده کند و چون اراضی وسیع قطب جنوب تابحال چندان مورد توجه دولت معظم جهان قرار نگرفته است لذا فرماندهی عالی قوای بحری ممالک متعدده آمریکای شمالی قطب جنوب را برای رسیدن بهدف خویش انتخاب نموده تا اولاً اطلاعاتی که در باره چگونگی دفاع ملی آمریکا در این راه بست می‌آورد کامل مکتوم بماند و نانی بوسیله طرق مختلفه علمی جدید که در اختیار دارد بتواند بانظم و ترتیب معینی باسرار

مناطق قطبی آگاه گردد. بالینکه تبلیغات دائمی داری تابعیت در اطراف هیئت اعزامی برد به عمل آمده است معدله دریاداری امریکا از انتشار اطلاعاتیکه مربوط با مأمور نظامی است تا امروز کاملا خودداری کرده و مشاهدات این هیئت را در باره مسائل مربوط به اقلیم شناسی و چگونگی انتشار امواج الکتریکی در آن ناحیه و ساختمان معرفة اراضی و منابع معدنی قطب جنوب افشاء نموده است.

